

Պտեակ: Գործածուած է Նիւսացւոյն թարգմանչէն՝ ԲՍԾՆ բառին դէմ (Նիւս. Հյր. ԺԲ), զոր Աղեքսանդր կը մեկնէ եղջերաձեւ ըմպանակ: Արդեօք հայ անունը ճիշդ զայդ կը նշանակէր, թէ ադոր մերձաւոր կամ հեռաւոր ձեւով սպաս մը, կարելի չէ ճշդել: Հայ մեկնիչը սահմանելով՝ «պտեկըս (այլ հին օր. պտեակս) փոքրիկ աման՝ որ ի խառնոցէն զգինոյն համն տեսանեն» (Լծ. Հյր. ԺԲ), չի պարզեր, այլ աւելի կը մթագնէ, ասոր տալով ճաշակին պաշտօնը:

Տօգտօքան: Լծորդ պրս. տոսրկեանի բառին, որ է՝ «լի գաւաթն ... զոր ի վախճանի խրախութեան ի սէր իրերաց ըմպեն» (Գ. Դպ.): Յիշուած է միջին դարուն, եւ համեմատաբար աւելի որոշ է իւր նըկարագիրը մեր քով: Փիլոնի մեկնիչը Բարսղի լուծման մէջ կը յիշէ զայն, գրելով «տօսպրան», եւ սահմանելով «մեծ աման», ուսկից շատերը կ'ըմպէին՝ ձեռքէ ձեռք անցնելով. «յիրեարս խմեն» (Լծ. Պհ. Գ): Անօթս աւելի կանուխ՝ ԺԲ դարուն ծանօթ է Լամբրոնացւոյն ալ, որ կ'ըսէ. «խմեմք զանկակեայ տօգտօքանով», ակնարկելով անեցի գինեսէր վարդապետին սովորութեան (Լմբ. Թղթ. 241): «Զանկակեայ» ածականին մէջ ակներեւ է ա-